

מהירה לכל שטח שהוא, ומידת מהירותו שנה לזו של האוירונים המובילים אותו. אפשר להורידו, בעזרת סוככים, סמוך לסביבה, שבה יצטרך לפעול. משךרד לאדמה, אינו עיף מסבלותיהדרך, והוא מוכן תיכף לפעולה בכוחות רעניים. מכיון שחיל הרגלים האוירי מצויד, בעיקר, בנשק אבטומטי, הריהו עולה על ניסות-הילידים ביתרון-אש מכריע. מחלקה של חיל-הרגלים-אוירי (44 אנשים, 6 מקלעים, מובלים בשלושה או ארבעה מטוסים) יכולה לרדת על הקרקע, בתוך שטח של מלבן, שלא יעלה על 200 x 400 מטר. היא יכולה, אפוא, להתרכז מהר מאד, ולהסתדר תיכף לקרב, את המזון, המים, התחמושת, ושאר צרכי הספקה, אפשר להקציא לחיל זה בדרך אוירית.

התפקידים העיקריים, העומדים בפני חיל הרגלים האוירי במושבות-הם: (1) לשחרר-נקודת מסמר שהולידים צרים עליה; (2) לפעול כמשלחת-עונשים; (3) להתקיף צבא-ילידים שהתמרד; (4) לסייע להקמת הסדר במרכז מאוכלס, שפרצו בו מהומות; (5) להגן על מתישבים אירופאיים בנקודות מבודדות, בשעת התנפלויות של ילידים; (6) לתפוס במהירות נקודות בעלות חשיבות מיוחדת.

כדי למלא את התפקידים הנ"ל, ביחוד את שלוש הראשונים, יש צורך לשפור על סדר פעולה זה: לאחר שנתקבלה, הידועה על האויב, יש לשלח מיד אוירון לסיור מדויק של נקודת התרכזותו. האוירון צריך לחפש באותה סביבה גם מקום מתאים להורדת חיל הרגלים האוירי. לאחר שחיל זה הורד, עליו לפעול מתוך שיתוף אמיץ עם המטוסים. אלה יצטרכו לעקוב אחרי הקרב, להמציא ידיעות ולהספיק תגבורת. כתום הפעולה, יוכלו המטוסים, במקרים ידועים, לרדת לקרקע, כדי להעלות שוב את חיל הרגלים. פעולות מסוג זה הן קלות יותר במושבות מאשר בחזית אירופית, כאשר לילידים אין, כרגיל, אמצעי-התנגונות אנטי-מטוסיים. חיל הרגלים האוירי יצליח כאן גם לאופרציות של משטרה וגם לפעולות מלחמה ממש.

בעל המאמר מזכיר כמובן את אפשרות השיתוף בין חיל חדש זה ובין שירותי ההגנה הקיימים במושבות. כגון רוכבי-הגמלים ושירותי האספקה הממונעים. לעתים קרובות יוכל חיל הרגלים האוירי לבוא במקום רוכבי-הגמלים, ולמלא את תפקידם של אלה ביתר הצלחה.

מ ה ע ת ו נ ו ת ה צ ב א י ת

"הכוכב האדום" КРАСНАЯ ЗВЕЗДА

עתון יומי של "הצבא האדום" יוצא לאור במוסקבה משנת 1924

לסיבותיה של התבוסה הפולנית

העתון הסוביטי מוצא, שהסבה העיקרית לתבוסה הפולנית היא, שהצבא הפולני לא היה מצויד כל צרכו בכלי נשק חדשים. לדיכוינות הרגלים הפולנית היו למעשה רק 18 תותחים אנטי-טנקיים, בעוד שלגרמנים היו 22. דומה לזה היה גם ההפרש בארטילריה אנטי-מטוסית: דיכוינות הרגלים הפול-

מאו מסע פולין עברו, אמנם, כמה חדשים, אך ההתענינות בסיבות התבוסה, המפתיעה במהירותה, לא פנה עד היום. לנושא זה מקריש, הכוכב האדום מתודש דצמבר 1939, מאמר מסכם. אנו מוסרים בזה את קיצורו כפי שנערך ע"י קצין משירות האינפורמציה הצבאית של ארצות-הברית.

נית היו לה רק 4 תותחים אנטי-טורסיים, בעוד שלגרמנים היו 12. אפשר שהמפקדה הפולנית היתה מצליחה להתגבר, איך-שהוא, על הברלי כוח עצומים אלה, אילו, לפחות, עמד לרשותה מספר מספיק של טנקים וכלי-רכב משורין, ואולם גם בנידון אלה היה כוחו של הצבא הגרמני עדיף.

מלבד בטליונים של טנקים להגברת כוחן של דיביות הרגלים, היו לגרמנים גם יחידות-טנקים מיוחדות, שמנו מאות כלי רכב, ואילו בצבא הפולני לא היתה אף דיביות אחת שתכלול בפליון של טנקים בתוך ארגונה הקבוע; בכל הצבא הפולני לא היו אלא 15-12 בטליונים של טנקים. ועוד: הפולנים השתמשו בטנק קל, טנק לנישוס-סיוור, מוזין בשתי מכוניות-יריה, וכמובן שלא יכול היה לעמוד בפני הטנקים הגרמנים, המצוידים גם בתותח-ירדה נוסף על מכונית היריה.

וגם בארטילריה-שלישדה היה היתרון לגרמנים; ביחוד בארטילריה הכבדה; דיביות הרגלים הפולנית כללה בתוכה רק רגימנט תותחנים אחד מורכב משלושה מפלגים. בערב המלחמה עסקו בארגון מפלגים נוספים של ארטילריה כבדה, אולם הארגון הזה לא הושלם, וכשפרצה המלחמה עמדה יחידה נוספת כזאת רק לרשות חלק מהדיביות. לעומת זה היו לכל דיביות-רגלים גרמנית שני רגימנטים ארטילריים, מצוידים בכלי-יריה קלים ואף כבדים, יתר על כן: המפקדה הגרמנית יכלה לחזק את כוחה של דיביות הרגלים בתוספת ארטילריה כבדה, שאולה מארטי-לרית הקדפוס ואף מהררכה הארטילרית של המפקדה העליונה; לא כן המפקדה הפולנית, שבכל צבאה היו רק 11 רגימנטים של ארטילריה כבדה, ושני רגימנטים בטהיכ של ארטילרית-מצורי (מן הסוג הכבד ביותר). האויריה הפולנית היתה מצוידת היטב באוירונים מהסוג החדיש ביותר (כמפציץ הקל סוסי, שמהירותו 285 מיל לשעה, ואוירון הרדיפה, וילקי בעל מהירות העילה

על 300 מיל לשעה), והיא היתה מסוגלת להתגנדות חמורה לאויריה הגרמנית. אולם הגרמנים הפציצו והשמירו עוד בראשית המלחמה את כל האוירודרומים הפולנים והרכה מהציוד האוירי, אשר לא הוכתר ולא נזנן בראוי; וכך הבטיחו הגרמנים לעצמם גם את השליטה המוחלטת באויר. מגרשות קשות נתגלו בארגוני של הפיקוד הפולני. אחת הטעויות החמורות היתה העדרם של משות הקורפוסים, אשר הצורך בהם הורגש אפילו בימי-שלום. ידוע כעת, שהמפקדה הפולנית הרכיבה, קבוצות אופרטיביות, שכל אחת מהן היתה מצורפת מכמה דיביות-רגלים ובריגדות פרשים, בתנבורת יחידות של טנקים ושל ארטילריה כבדה. אולם המשות של הקבוצות קאלו לא תמיד היו מסוגלים לבזון את הפעולות כתנאים המורכבים של המלחמה החדשה. יחידות-הקשר היו מועטות, והיה בזה משום גורם מכשיל ביותר; רק פלוגות-אימות אחת שרתה דיביות רגלים שלמה!

כמשך שנים רבות זרמה המחשבה הצבאית של פולין באפיק אחד: היא חזתה מלחמה עם ס.ס.ס.ר., אך לא עם שכנה ממערב. על כן בלט חסרונם של ביצורים כגבולות פולין המערביים. גם מסילות-הברזל האסטרטגיות חוכנו ונבנו, בעיקר, לפי סברה של התנגשות סובייטית-פולנית.

משנת-ברר, כי אין להמנע ממלחמה עם גרמניה, לא היתה עוד כל שהות למכה הכללי של פולין לשדוד מערכות. אם כי העתונות הנרה היתה מודיעה כפעם בפעם שתכניות ההגנה הפולניות ידועות לגרמנים, לא ראתה המפקדה הפור לנית נחיצות להכניס בהן שינויים. זאמנם נהנו הכוחות הגרמניים הנאה שלמה מהונחה זו, ובעיבדה זו אנו מוצאים הסבר לתוצעות העקיפה הרחבות של הצבא הגרמני. את המהלומות הכבדות ביותר כונו הגרמנים לנקודות הרפות ביותר של הקו הפולני, שהיו ידועות להם. לאחר ששברו את הקו, פתחו להם דרך להקיף בשלימת את

הקבוצות האופרטיביות הפוליטיות שאורגנו מתוך הסוג.

כך נותק באופן חמור הקשר בין כמה מהקבוצות האופרטיביות של צבא פולין, ולא היתה עוד אפשרות להתנגדות ממשית ראויה לשמה, כל מאמצי הפולנים נדונו לכשלוף, כי, אכן, אך רעיון-הבל הוא להתקיף טנקים נרמנים ביחידות פרשים נדולות, כאשר עשו הפולנים עיי צינסטוכוב ובזמן שפשוטו לתוך פרוסיה המזרחית.

חיל הפרשים הפולני, שמנה ארבעים רגימנטים, מאורגנים ברובם ביחידות עצמי איות, היה לקוי בציוד דל של כמה כלי זין חיוניים, - כנון תותחים אנטי-טנקיים ואנטי-טוסים, - וכן לא נתמך דיו בכוחות

תעופה וטנקים.

בין הסיבות השונות למפלת פולין

תופסים מקום נכבד גבולותיה הבלתי נוחים עם נרמניה, עם בליטותיהם העמוקות, כי בעטין צפויים היו הכוחות הפולנים בנבולות לסכנת-התקפה מיד. דוגמה חיה לכך אפשר לראות בהתהוותו של השק הפוזנני, ששם תוקפו כבמלכודת עטר דיביויות פולניות, ועד פרט אחד, אף הוא מן המכריעים:

אם כי עובדה נלוויה היא, שמטוסי האויב יכלו להגיע בנקל אל כל נקודה בטרטוריה הפולנית, לא הוכטח אף אחד ממרכוזה המדיניים והתעשייתיים של פולין עיי שיטת הגנה אנטי-טוסית הראויה לשמה.

ד פ ו י צ ב א

האינפנטריה צועדת

להליכה, שאז הוא מאבד את כושר פעולתו עוד לפני שהוא מגיע לשדה-הקרב. יש להבדיל בין חייל לספורטאי. זה האחרון מאמץ את כל כוחותיו להשגת שיא, ואין רע אם יתעייף לאחר שהשיג את מטרתו, מה שאין כן החייל, שאחרי התאמצות גדולה של הליכה, עליו להיות מוכן להשתתף בפעולת-קרב.

ישנם צבאות שקנו לעצמם שם-עולם בזכות ההישגים הגדולים שלהם בהליכה צבאית. הרבה מהנצחונות של הגרמנים בשנת 1914 יש לזקוף על חשבון הסגולה הזאת, שהם רכשו לעצמם מתוך אימון רב ותכליתי.

ההנעלה המתאימה לחייל היא בעיה המעסיקה את הצבאות בארצות השונות, והמוסדות המוסמכים עושים נסיונות רבים למצוא את ההנעלה הנכונה, המיוחדת לכל אקלים, ומשתנה לפי תנאי הארצות השונות.

המרש הצבאי (מרש במלוא התחמושת) דורש התאמצות גדולה. בדיקות שנעשו תיכף אחרי הליכה של 25 קילומטר, הראו ירידה

עם כל התקדמות ההכניקה שהביאה עמה לצבאות שבימינו כלי רכב ומכונות משוכללים, יש גם כיום חלק גדול בחיל-הרגלים, שהרגלים הן אמצעי-התנועה היחיד שלו, וכן, כנראה, עוד יהיה הדבר בעתיד הקרוב. החיל הזה נאלץ לנוע ברגליו מרחקי-קילומטרים, ממערכה למערכה על פני כבישים, דרכים לא-סלולות, ביערות - בחום לוהט, או בגשם וקור. המראה של קבוצות-קבוצות מכונסות, המשתרכות בכבדות, לאט-לאט, עיפים מן הדרך ומן המשא, לא יחלוף מהר מאיזור שדה-הקרב וסביבתו. גנרל אחד אמר: «לא הידים אלא הרגלים מנצחות בקרב».

כאן אנו נותנים סקירה קצרה, שמתוכה נראה, מהן הדרישות הנדרשות מאת החייל בניידות, זה, נכיר את הקשיים שהוא נתקל בהם, ואת מידת הסבל שהוא נתון בו עוד לפני הגיעו לחזית.

האימון הטוב ביותר לפעולות קרב אין בו תועלת, באם החייל אינו מאומן כל צרכו